

F. t. l. vedr. forbud mod tv-overvågning m.v.

Flertallet finder det endvidere vanskeligt at begrunde, at der med hensyn til krav om anmeldelse til Datatilsynet om tv-overvågning skulle gælde forskellige regler for den offentlige og private sektor.

Endelig taler også ressourcemæssige hensyn efter flertallets opfattelse for at undtage behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning fra persondatalovens anmeldelsesordning.

Den foreslåede undtagelse fra anmeldelsespligten bør efter udvalgets flertals opfattelse imidlertid ikke omfatte privates overførsler af bl.a. følsomme oplysninger til tredjelande. Det foreslås derfor, at den almindelige bestemmelse om sådanne overførsler i persondatalovens § 50, stk. 2, skal finde anvendelse også på behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Et *mindretal* i udvalget (2 medlemmer) foreslår, at privates tv-overvågning skal anmeldes til Datatilsynet senest 30 dage før kameraets opsætning (f.eks. ved udfyldelse af en elektronisk blanket), og at Datatilsynet bør tillægges kompetence til at standse tv-overvågningstiltag, der udføres i strid med lovens regler. Datatilsynet bør også kunne pålægge en dataansvarlig tvangsbøder, hvis vedkommende har undladt behørig anmeldelse.

Mindretallets forslag har til formål at sikre, at private sætter sig ind i tv-overvågningslovens og persondatalovens regler, inden tv-overvågningens iværksættes. En anmeldelsespligt vil desuden give et samlet overblik over omfanget af privates tv-overvågning.

Mindretallet foreslår endvidere, at private skal indhente tilladelse fra Datatilsynet inden iværksættelse af en tv-overvågning, der indebærer systematisk overvågning af bestemte personer, og at sådanne tilladelser kun sjældent bør gives og i givet fald for korte perioder. Om baggrunden for dette forslag har mindretallet bl.a. anført, at konstant eller systematisk tv-overvågning af bestemte personer indebærer en så alvorlig risiko for vedkommendes personlige databeskyttelse, at tilladelse bør indhentes.

Der henvises til betænkningens side 154-155 og 156-158.

Hvad angår spørgsmålet om inspektionskompetence, følger det af persondatalovens § 62, stk. 2, at Datatilsynet har kompetence til i kontroløjemed uanmeldt og uden retskendelse at få adgang til lokaler, hvor der foretages behandling af personoplysninger for den offentlige forvaltning, uanset om behandlingen er anmeldelsespligtig eller ikke. Det samme gælder Domstolsstyrelsen i forhold til domstolene, jf. lovens § 68, stk. 1.

For så vidt angår behandling af personoplysninger for private dataansvarlige, følger det af § 62, stk. 3, at Datatilsynet har inspektionskompetence, hvis Datatilsynets tilladelse efter § 50, stk. 1, til behandlingens foretagelse er påkrævet (dvs. handlinger, der omfatter følsomme oplysninger, jf. § 50, stk. 1, nr. 1, samt handlinger, der sker i forbindelse med visse advarselsregistre, kreditoplysningsvirksomhed, stillingsbættende virksomhed eller retsinformationssystemer, jf. § 50, stk. 1, nr. 2-5). Visse handlinger, der omfatter følsomme oplysninger, er undtaget fra anmeldelseskravet og dermed også fra kravet om tilladelse, jf. reglerne i bekendtgørelse nr. 534 af 15. juni 2000 om undtagelse fra pligten til anmeldelse af visse handlinger, som foretages for en privat dataansvarlig. Ved de handlinger, der omfattes af bekendtgørelsen, har Datatilsynet derfor ikke inspektionskompetence.

Udvalget er af den opfattelse, at der ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning bør gælde ens regler i den private og offentlige sektor med hensyn til inspektionskompetence.

På den baggrund foreslår udvalget en ændring af den gældende bestemmelse i persondatalovens § 62, stk. 3, således at Datatilsynet dermed tillægges inspektionskompetence i relation til både privates og offentlige myndigheders behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning. Efter udvalgets opfattelse bør det i praksis overlades til Datatilsynet at afgøre, i hvilket omfang der skal gennemføres inspektioner i forbindelse med tv-overvågning.

Med den foreslåede bestemmelse vil Datatilsynet have inspektionskompetence i forhold til enhver behandling af personoplysninger foretaget af offentlige myndigheder og private i forbindelse med tv-overvågning.

Der henvises til betænkningens side 155-156.

7.5.2. Justitsministeriets overvejelser

Som anført af udvalget vil den behandling af personoplysninger, der sker ved tv-overvågning, som udgangspunkt alene omfatte ikke-følsomme oplysninger, jf. persondatalovens § 6, idet der i langt de fleste tilfælde blot vil kunne iagttages og optages personer i sædvanlige dagligdags situationer.

På den baggrund er Justitsministeriet enig med udvalgets flertal i, at der ikke bør påhvile den, som foretager behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, en pligt til at foretage anmeldelse til Datatilsynet. Det gælder, uanset om behandlingen foretages af private dataansvarlige eller for den offentlige forvaltning.